

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 175

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

17 mai 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 175/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

Tribunalul

2016/C 175/02	Repartizarea judecătorilor pe camere	2
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 175/03	Cauza C-40/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 25 ianuarie 2016 – Irene Uhden/KLM Royal Dutch Airlines NV	5
2016/C 175/04	Cauza C-56/16 P: Recurs introdus la 29 ianuarie 2016 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 18 noiembrie 2015 în cauza T-659/14, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	5
2016/C 175/05	Cauza C-65/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 8 februarie 2016 – Istanbul Lojistik Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	6

RO

2016/C 175/06	Cauza C-89/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republica Slovacă) la 15 februarie 2016 – Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa	7
2016/C 175/07	Cauza C-91/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spania) la 15 februarie 2016 – Caixabank S.A./Héctor Benlliure Santiago	8
2016/C 175/08	Cauza C-100/16 P: Recurs introdus la 18 februarie 2016 de Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 9 decembrie 2015 în cauzele conexe T-233/11, Republica Elenă/Comisia și T-262/11, Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou/Comisia Europeană	8
2016/C 175/09	Cauza C-101/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 19 februarie 2016 – SC Paper Consult SRL/Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud	9
2016/C 175/10	Cauza C-110/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 februarie 2016 – Ig Costruzioni Srl/Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia, Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa	10
2016/C 175/11	Cauza C-112/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 24 februarie 2016 – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti	10
2016/C 175/12	Cauza C-120/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spania) la 29 februarie 2016 – Abanca Corporación Bancaria S.A./Juan José González Rey și alții	11
2016/C 175/13	Cauza C-132/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 1 martie 2016 – Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia/„Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD	12
2016/C 175/14	Cauza C-148/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 14 martie 2016 – Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar	12
2016/C 175/15	Cauza C-161/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Attunda Tingsrätt (Suedia) la 21 martie 2016 – Airhelp Ltd/Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S	13
2016/C 175/16	Cauza C-180/16 P: Recurs introdus la 29 martie 2016 de Toshiba Corporation împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 19 ianuarie 2016 în cauza T-404/12, Toshiba Corporation/Comisia Europeană	14
2016/C 175/17	Cauza C-185/16 SA: Cerere de înființare a popririi introdusă la 29 martie 2016 – Yukos Universal Ltd/Banca Europeană de Investiții	15

Tribunalul

2016/C 175/18	Cauza T-713/15: Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2016 – Pharm-a-care Laboratories/OAPI – Pharmavite (VITAMELTS) („Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)	16
2016/C 175/19	Cauza T-732/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 februarie 2016 – ICA Laboratories și alții/Comisia („Procedură de măsuri provizorii — Mediu — Protecția consumatorilor — Regulament care stabilește limitele maxime de reziduuri pentru guazatină — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	16
2016/C 175/20	Cauza T-105/16: Acțiune introdusă la 17 martie 2016 – Philip Morris Brands/EUIPO – Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel)	17

2016/C 175/21	Cauza T-106/16: Acțiune introdusă la 17 martie 2016 – zero/EUIPO – Hemming (ZIRO)	18
2016/C 175/22	Cauza T-107/16: Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Airhole Facemasks/EUIPO – industrysurf (AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT)	18
2016/C 175/23	Cauza T-108/16: Acțiune introdusă la 17 martie 2016 – Naviera Armas/Comisia	19
2016/C 175/24	Cauza T-110/16: Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Savant Systems/EUIPO – Savant Group (SAVANT)	20
2016/C 175/25	Cauza T-111/16: Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Prada/EUIPO – The Rich Prada International (THE RICH PRADA)	21
2016/C 175/26	Cauza T-113/16: Acțiune introdusă la 21 martie 2016 – Arctic Cat/EUIPO – Slazengers (reprezentarea unei pantere)	22
2016/C 175/27	Cauza T-116/16: Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia	23
2016/C 175/28	Cauza T-120/16: Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)	24
2016/C 175/29	Cauza T-121/16: Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL)	25
2016/C 175/30	Cauza T-122/16: Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)	26
2016/C 175/31	Cauza T-123/16: Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON)	27
2016/C 175/32	Cauza T-125/16: Acțiune introdusă la 23 martie 2016 – Léon Van Parys/Comisia	28
2016/C 175/33	Cauza T-128/16: Acțiune introdusă la 24 martie 2016 – SureID/EUIPO (SUREID)	29
2016/C 175/34	Cauza T-129/16: Acțiune introdusă la 24 martie 2016 – Claranet Europe/EUIPO – Claro (claranet) . .	30
2016/C 175/35	Cauza T-133/16: Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence/BCE	30
2016/C 175/36	Cauza T-134/16: Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées/BCE	31
2016/C 175/37	Cauza T-135/16: Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres/BCE	32
2016/C 175/38	Cauza T-136/16: Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie/BCE	32
2016/C 175/39	Cauza T-139/16: Acțiune introdusă la 31 martie 2016 – SDSR/EUIPO – Berghaus (BERG OUTDOOR) . .	33

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 175/40	Cauza F-44/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 7 aprilie 2016 – Spadafora/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Postul de șef de unitate — Anunț de post vacant — Procedură de selecție — Comisie de preselecție — Interviu cu comisia de preselecție — Neînscrierea pe lista scurtă privind candidații propuși în vederea interviului final cu AIPN — Legalitatea procedurii de selecție — Prioritate acordată recrutării unui candidat având cetățenia unui stat membru determinat — Comportamentul președintelui comisiei de preselecție — Discriminare lingvistică — Cerere de despăgubiri — Articolul 81 din Regulamentul de procedură)	34
---------------	--	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 175/01)

Ultima publicație

JO C 165, 10.5.2016

Publicații anterioare

JO C 156, 2.5.2016

JO C 145, 25.4.2016

JO C 136, 18.4.2016

JO C 118, 4.4.2016

JO C 111, 29.3.2016

JO C 106, 21.3.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2016/C 175/02)

La 13 aprilie 2016, Conferința plenară a Tribunalului a decis, ca urmare a intrării în funcție ca judecători a domnului Iliopoulos, a domnului Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, a domnului Spielmann, a domnului Valančius, a domnului Csehi, a doamnei Póltorak și a doamnei Marcoulli, la propunerea domnului președinte, prezentată în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, să modifice decizia privind repartizarea judecătorilor pe camere din 23 octombrie 2013 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin decizia din 8 octombrie 2015 ⁽²⁾, pentru perioada cuprinsă între 14 aprilie 2016 și 31 august 2016 și să repartizeze judecătorii pe camere după cum urmează:

Camera întâi extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Kanninen, vicepreședinte, doamna Pelikánová, domnul Buttigieg, domnul Gervasoni și domnul Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, judecători.

Camera întâi, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Kanninen, vicepreședinte

- a) doamna Pelikánová și domnul Buttigieg, judecători;
- b) doamna Pelikánová și domnul Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, judecători;
- c) domnul Buttigieg și domnul Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, judecători.

Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Martins Ribeiro, președinte de cameră, domnul Bieliūnas, domnul Gervasoni, domnul Madise și domnul Csehi, judecători.

Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Martins Ribeiro, președinte de cameră

- a) domnul Gervasoni și domnul Madise, judecători;
- b) domnul Gervasoni și domnul Csehi, judecători;
- c) domnul Madise și domnul Csehi, judecători.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013, p. 2.

⁽²⁾ JO C 354, 26.10.2015, p. 2.

Camera a treia extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Bieliūnas, domnul Forrester și domnul Iliopoulos, judecători.

Camera a treia, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră

- a) domnul Bieliūnas și domnul Forrester, judecători;
- b) domnul Bieliūnas și domnul Iliopoulos, judecători;
- c) domnul Forrester și domnul Iliopoulos, judecători.

Camera a patra extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Prek, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Schwarcz, doamna Tomljenović și domnul Kreuschitz, judecători.

Camera a patra, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Prek, președinte de cameră, doamna Labucka și domnul Kreuschitz, judecători.

Camera a cincea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră, domnul Dehousse, domnul Schwarcz, doamna Tomljenović și domnul Collins, judecători.

Camera a cincea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră, domnul Schwarcz și doamna Tomljenović, judecători.

Camera a șasea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Frimodt Nielsen, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Bialecka, domnul Collins și domnul Valančius, judecători.

Camera a șasea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Frimodt Nielsen, președinte de cameră

- a) domnul Dehousse și domnul Collins, judecători;
- b) domnul Dehousse și domnul Valančius, judecători;
- c) domnul Collins și domnul Valančius, judecători.

Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul van der Woude, președinte de cameră, doamna Wiszniewska-Bialecka, doamna Kancheva, domnul Ulloa Rubio și doamna Marcoulli, judecători.

Camera a șaptea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul van der Woude, președinte de cameră

- a) doamna Wiszniewska-Bialecka și domnul Ulloa Rubio, judecători;
- b) doamna Wiszniewska-Bialecka și doamna Marcoulli, judecători;
- c) domnul Ulloa Rubio și doamna Marcoulli, judecători.

Camera a opta extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Gratsias, președinte de cameră, domnul Czúcz, doamna Kancheva, domnul Wetter și doamna Póltorak, judecători.

Camera a opta, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Gratsias, președinte de cameră

- a) doamna Kancheva și domnul Wetter, judecători;
- b) doamna Kancheva și doamna Póltorak, judecători;
- c) domnul Wetter și doamna Póltorak, judecători.

Camera a noua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Berardis, președinte de cameră, domnul Czúcz, doamna Pelikánová, domnul Popescu și domnul Spielmann, judecători.

Camera a noua, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Berardis, președinte de cameră

- a) domnul Czúcz și domnul Popescu, judecători;
- b) domnul Czúcz și domnul Spielmann, judecători;
- c) domnul Popescu și domnul Spielmann, judecători.

Camerele extinse întrinite în complet de cinci judecători se formează astfel:

- în ceea ce privește camerele întâi, a doua, a treia, a șasea, a șaptea și a opta întrinite în complet de trei judecători cărora le sunt repartizați patru judecători, prin adăugarea la completul restrâns inițial sesizat cu cauza a celui de al patrulea judecător care face parte din cameră și a unui al cincilea judecător provenit din următoarea cameră în ordine numerică (cu excluderea președintelui de cameră), desemnat potrivit ordinii prevăzute la articolul 8 din Regulamentul de procedură;
- în ceea ce privește camera a noua întrunită în complet de trei judecători căreia îi sunt repartizați patru judecători, prin adăugarea la completul restrâns inițial sesizat cu cauza a celui de al patrulea judecător care face parte din cameră și a unui al cincilea judecător provenit din camera întâi (cu excluderea președintelui de cameră), desemnat potrivit ordinii prevăzute la articolul 8 din Regulamentul de procedură;
- în ceea ce privește camera a patra, prin adăugarea a doi judecători din camera a cincea (cu excluderea președintelui de cameră);
- în ceea ce privește camera a cincea, prin adăugarea a doi judecători din camera a șasea (cu excluderea președintelui de cameră), desemnați potrivit ordinii prevăzute la articolul 8 din Regulamentul de procedură.

Camerele care se întrinesc în complete de trei judecători cărora le sunt repartizați patru judecători judecă în trei subcomplete.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 25 ianuarie 2016 –
Irene Uhden/KLM Royal Dutch Airlines NV**

(Cauza C-40/16)

(2016/C 175/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală*Reclamantă:* Irene Uhden*Pârâtă:* KLM Royal Dutch Airlines NV**Întrebarea preliminară**

Articolul 7 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că noțiunea „distanță” se referă numai la distanța efectivă dintre punctul de plecare și ultima destinație, indiferent de distanța de zbor parcursă efectiv într-un caz individual?

⁽¹⁾ JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Recurs introdus la 29 ianuarie 2016 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 18 noiembrie 2015 în cauza T-659/14, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-56/16 P)

(2016/C 175/04)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Mondéjar Ortuño și E. Zaera Cuadrado, agenți)

Celelalte părți din procedură: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, Bruichladdich Distillery Co.Ltd

Concluzii

OAPI solicită Curții de Justiție:

- admiterea în tot a recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- obligarea Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 alineatul (4) și cu articolul 53 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât a considerat că protecția conferită denumirilor de origine în temeiul Regulamentului (CE) nr. 491/2009 ⁽²⁾ poate fi completată prin Decreto-Lei n° 173/2009 (Decretul-lege nr. 173/2009), prin Decreto-Lei n° 212/2004 (Decretul-lege nr. 212/2004) și prin Codul portughez al proprietății intelectuale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p.1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 491/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO 2009, L 154, p.1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 8 februarie 2016 – Istanbul Lojistik Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Cauza C-65/16)

(2016/C 175/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Istanbul Lojistik Ltd.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 din Decizia nr. 1/95 a Consiliului de Asociere [CE]-Turcia trebuie interpretat în sensul că un impozit precum cel reglementat de Legea maghiară privind impozitul pe circulația vehiculelor cu motor, care, în conformitate cu această lege, se aplică unui vehicul de transport de mărfuri înmatriculat în Turcia, exploatat de un transportator turc și utilizat pentru transportul mărfurilor, ca urmare a trecerii frontierei maghiare, provenind din Turcia și traversând Ungaria, ca stat membru de tranzit, pentru a ajunge în alt stat membru, constituie o taxă cu efect echivalent unei taxe vamale și, prin urmare, nu este conform cu articolul menționat?
- 2) a.) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară, articolul 5 din Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere [CE]-Turcia trebuie interpretat în sensul că un impozit precum cel reglementat de Legea maghiară privind impozitul pe circulația vehiculelor cu motor, care, în conformitate cu această lege, se aplică unui vehicul de transport de mărfuri înmatriculat în Turcia, exploatat de un transportator turc și utilizat pentru transportul mărfurilor, ca urmare a trecerii frontierei maghiare, provenind din Turcia și traversând Ungaria, ca stat membru de tranzit, pentru a ajunge în alt stat membru, constituie o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative și, prin urmare, nu este conform cu articolul menționat?

- b.) Articolul 7 din Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere [CE]-Turcia trebuie interpretat în sensul că un impozit precum cel reglementat de Legea maghiară privind impozitul pe circulația vehiculelor cu motor, care, în conformitate cu această lege, se aplică unui vehicul de transport de mărfuri înmatriculat în Turcia, exploatat de un transportator turc și utilizat pentru transportul mărfurilor, ca urmare a trecerii frontierei maghiare, provenind din Turcia și traversând Ungaria, ca stat membru de tranzit, pentru a ajunge în alt stat membru, poate fi aplicat, invocând motive de siguranță rutieră și de aplicare a legilor?
- 3) Articolul 3 alineatul (2) TFUE și articolul 1 alineatul (2) și alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun ca statul membru de tranzit să aplice, în temeiul unei convenții bilaterale în domeniul transporturilor, încheiată cu Turcia, un impozit precum cel reglementat de Legea maghiară privind impozitul pe circulația vehiculelor cu motor, care, în conformitate cu această lege, se aplică unui vehicul de transport de mărfuri înmatriculat în Turcia, exploatat de un transportator turc și utilizat pentru transportul mărfurilor, ca urmare a trecerii frontierei maghiare, provenind din Turcia și traversând Ungaria, ca stat membru de tranzit, pentru a ajunge în alt stat membru?
- 4) Articolul 9 din Acordul de asociere dintre [CEE] și Turcia [...] trebuie interpretat în sensul că un impozit precum cel reglementat de Legea maghiară privind impozitul pe circulația vehiculelor cu motor, care, în conformitate cu această lege, se aplică unui vehicul de transport de mărfuri înmatriculat în Turcia, exploatat de un transportator turc și utilizat pentru transportul mărfurilor, ca urmare a trecerii frontierei maghiare, provenind din Turcia și traversând Ungaria, ca stat membru de tranzit, pentru a ajunge în alt stat membru, implică o discriminare pe motive de naționalitate și, prin urmare, nu este conform cu acest articol?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri (JO L 300, p. 72)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republica Slovacă) la
15 februarie 2016 – Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa**

(Cauza C-89/16)

(2016/C 175/06)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurrent: Radosław Szoja

Intimată: Sociálna poisťovňa

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială coroborat cu dreptul la prestații de securitate socială și la servicii sociale consacrat de articolul 34 alineatele (1) și (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat, în împrejurările litigiului principal, fără a ține seama de precizările de la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și fără posibilitatea de a aplica în consecință procedura prevăzută la articolul 16 din regulamentul [de punere în aplicare] menționat, astfel încât durata redusă a timpului de lucru sau valoarea redusă a remunerației lucrătorului salariat nu influențează alegerea dreptului național aplicabil în cazul cumulului activității salariate cu activitatea independentă, cu alte cuvinte articolul 14 din regulamentul de punere în aplicare, citat anterior, nu se aplică interpretării articolului 13 alineatul (3) din regulamentul de bază?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, în ipoteza unui conflict, cu ocazia aplicării lor, între două regulamente, și anume între regulamentul de bază și cel de punere în aplicare, care, în speță, sunt Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, instanța națională poate să evalueze prevederile acestora în funcție de forța lor juridică, cu alte cuvinte potrivit rangului acestora în ierarhia dreptului Uniunii?
- 3) Interpretarea prevederilor regulamentului de bază efectuată de Comisia administrativă în temeiul articolului 72 din regulamentul de bază poate fi considerată o interpretare obligatorie a unei instituții a Uniunii Europene, de la care instanța națională nu se poate îndepărta, ceea ce, în același timp, împiedică adresarea unei cereri de decizie preliminară, sau este vorba doar despre una dintre interpretările admisibile ale dreptului Uniunii Europene, pe care instanța națională trebuie să o ia în considerare ca unul dintre elementele pe care își întemeiază decizia?

⁽¹⁾ JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82.

⁽²⁾ JO 2009, L 284, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spania) la
15 februarie 2016 – Caixabank S.A./Héctor Benlliure Santiago**

(Cauza C-91/16)

(2016/C 175/07)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caixabank S.A.

Pârât: Héctor Benlliure Santiago

Întrebarea preliminară

Aplicarea ratei convenite a dobânzilor remuneratorii într-o situație în care [sunt] aplicabile dobânzile de întârziere este conformă cu Directiva 93/13 ⁽¹⁾ sau, dimpotrivă, aceasta presupune o modificare a contractului interzisă de jurisprudența Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Recurs introdus la 18 februarie 2016 de Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 9 decembrie 2015 în cauzele conexe T-233/11, Republica Elenă/Comisia și T-262/11, Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou/Comisia Europeană

(Cauza C-100/16 P)

(2016/C 175/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (reprezentanți: V. Christianos, I. Soufleros, dikigoroï)

Celelalte părți din procedură: Republica Elenă, Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 9 decembrie 2015 în cauzele conexe T-233/11 și T-262/11 și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Hotărârea recurată a stabilit că toate condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE sunt îndeplinite în ceea ce privește două măsuri de ajutoare de stat; prima măsură de ajutor de stat privește vânzarea Cassandra Mines către recurentă la un preț inferior valorii sale de piață. A doua măsură privește scutirea de impozite în raport cu valoarea terenului minelor.
2. Recurenta invocă trei motive de recurs, două referitoare la prima măsură de ajutor de stat și unul referitor la a doua măsură. Mai precis:
 - Referitor la prima măsură de ajutor de stat: recurenta susține că evaluarea din cadrul hotărârii recurate cu privire la existența unui avantaj este afectată de erori de drept, de o eroare de raționament și de o neregularitate procedurală în raport cu valoarea minelor.
 - Referitor la prima măsură de ajutor de stat: recurenta susține că evaluarea din cadrul hotărârii recurate cu privire la existența unui avantaj este afectată de erori de drept, eroare de raționament și neregularitate procedurală în raport cu valoarea terenului.
 - Referitor la a doua măsură de ajutor de stat: recurenta susține că evaluarea din cadrul hotărârii recurate cu privire la existența unui avantaj este afectată de o eroare de drept.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 19 februarie 2016 – SC Paper Consult SRL/Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud

(Cauza C-101/16)

(2016/C 175/09)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: SC Paper Consult SRL

Intimate: Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud

Întrebările preliminare

- 1) Se opune Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ unei reglementări naționale în conformitate cu care este refuzat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată unei persoane impozabile pe motiv că persoana din amonte, care a emis factura în care sunt individualizate cheltuiala și taxa pe valoarea adăugată, a fost declarată inactivă de către administrația financiară?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, se opune Directiva 2006/112/CE unei reglementări naționale în conformitate cu care este suficientă afișarea listei cu contribuabilii declarați inactivi la sediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și publicarea acesteia pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la secțiunea Informații publice-Informații privind agenții economici, pentru a putea refuza dreptul de deducere a TVA, în condițiile primei întrebări?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 februarie 2016 – Lg Costruzioni Srl/Area – Azienda Regionale per l’Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia, Area – Azienda Regionale per l’Edilizia Abitativa

(Cauza C-110/16)

(2016/C 175/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Lg Costruzioni Srl

Intimate: Area – Azienda Regionale per l’Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia,

Area – Azienda Regionale per l’Edilizia Abitativa

Întrebarea preliminară

Este compatibilă cu articolul 48 din Directiva 2004/18/CE din 31 martie 2004 ⁽¹⁾ o normă precum cea prevăzută la articolul 53 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 163 din 16 aprilie 2006, care permite participarea unei întreprinderi cu un proiectant „indicat” care, potrivit jurisprudenței naționale, întrucât nu este ofertant, nu ar putea recurge la instituția menționării capacităților?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 24 februarie 2016 – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Cauza C-112/16)

(2016/C 175/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Persidera SpA

Intimate: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene, în special articolele 56 TFUE, 101 TFUE, 102 TFUE și 106 TFUE, articolul 9 din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾, așa-numita Directivă-cadru, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE ⁽²⁾, așa-numita Directivă privind autorizarea, și articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE ⁽³⁾, așa-numita Directivă privind concurența, precum și principiile nediscriminării, transparenței, liberei concurențe, proporționalității, efectivității și pluralismului informațiilor se opun unei norme naționale care, în vederea stabilirii numărului de rețele digitale care trebuie să fie atribuite operatorilor în cadrul conversiei rețelelor analogice, prevede luarea în considerare, în aceeași măsură ca rețelele analogice gestionate în deplină legalitate, și a rețelelor analogice gestionate în trecut cu încălcarea limitelor în materie de concentrări prevăzute de norme naționale care au făcut anterior obiectul unor critici din partea Curții de Justiție sau a Comisiei Europene sau, în orice caz, fără concesiune?
- 2) Dreptul Uniunii Europene, în special articolele 56 TFUE, 101 TFUE, 102 TFUE și 106 TFUE, articolul 9 din Directiva 2002/21/CE, așa-numita Directivă-cadru, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE, așa-numita Directivă privind autorizarea, și articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE, așa-numita Directivă privind concurența, precum și principiile nediscriminării, transparenței, liberei concurențe, proporționalității, efectivității și pluralismului informațiilor se opun unei norme naționale care, în vederea stabilirii numărului de rețele digitale care trebuie să fie atribuite operatorilor în cadrul conversiei rețelelor analogice, presupunând luarea în considerare a tuturor rețelelor analogice gestionate în orice mod până la acel moment, chiar cu încălcarea limitelor în materie de concentrări prevăzute de norme naționale care au făcut anterior obiectul unor critici din partea Curții de Justiție sau a Comisiei Europene sau, în orice caz, fără concesiune, determină în concret față de un operator de rețele multiple reducerea numărului de rețele digitale atribuite în raport cu cele gestionate în sistemul analogic într-o măsură proporțional mai mare decât cea impusă concurenților?

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

⁽²⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

⁽³⁾ Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice (JO L 249, p. 21, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 132).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spania) la 29 februarie 2016 – Abanca Corporación Bancaria S.A./Juan José González Rey și alții

(Cauza C-120/16)

(2016/C 175/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Abanca Corporación Bancaria S.A.

Pârâți: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey y Francisco Rodríguez Alonso

Întrebarea preliminară

Aplicarea ratei convenite a dobânzilor remuneratorii într-o situație în care [sunt] aplicabile dobânzile de întârziere este conformă cu Directiva 93/13 ⁽¹⁾ sau, dimpotrivă, aceasta presupune o modificare a contractului interzisă de jurisprudența Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 1 martie 2016
– Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia/„Iberdrola
Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD**

(Cauza C-132/16)

(2016/C 175/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurrent: Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Intimată: „Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD

Întrebările preliminare

1. Articolul 26 alineatul (1) litera (b), articolul 168 litera (a) și articolul 176 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opun unei dispoziții de drept național precum articolul 70 alineatul (1) punctul 2 din Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (Legea privind taxa pe valoarea adăugată), care restrânge dreptul de deducere a TVA-ului achitat în amonte pentru o prestare de servicii de construcții sau de reabilitare a unui bun imobiliar aflat în proprietatea unui terț, care servește atât destinatarului prestației, cât și terțului, doar pentru motivul că terțul obține cu titlu gratuit rezultatul acestor servicii, fără a ține seama de faptul că serviciile vor fi utilizate în cadrul activității economice a destinatarului – persoană impozabilă?
2. Articolul 26 alineatul (1) litera (b), articolul 168 litera (a) și articolul 176 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opun unei practici fiscale care constă în refuzul recunoașterii dreptului de deducere a TVA-ului achitat în amonte pentru prestarea de servicii, în condițiile în care cheltuielile corespunzătoare acestor servicii sunt contabilizate ca cheltuieli generale ale persoanei impozabile, pentru motivul că au fost angajate pentru construirea sau reabilitarea unui bun imobiliar aflat în proprietatea altei persoane, fără a ține seama de faptul că acest bun imobiliar va fi deopotrivă utilizat de destinatarul prestării de servicii de construcții în cadrul activității sale economice?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 14 martie 2016 –
Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar**

(Cauza C-148/16)

(2016/C 175/14)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Riksåklagaren

Pârât: Zenon Robert Akarsar

Întrebarea preliminară

Întrebarea privește interpretarea Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽¹⁾.

Un stat membru poate refuza executarea unui mandat european de arestare privind executarea unei pedepse cu închisoarea care a fost pronunțată ca sancțiune unică pentru mai multe fapte atunci când una dintre aceste fapte nu constituie infracțiune în conformitate cu dreptul statului membru de executare și nu este posibil, în statul membru emitent, să se impute o parte a pedepsei numai asupra anumitor infracțiuni?

Fapta în discuție nu constituie una dintre infracțiunile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din decizia-cadru, în privința căreia nu se poate aplica cerința dublei incriminări.

⁽¹⁾ JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Attunda Tingsrätt (Suedia) la 21 martie 2016 – Airhelp Ltd/Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S

(Cauza C-161/16)

(2016/C 175/15)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Attunda Tingsrätt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Airhelp Ltd

Pârâtă: Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 litera (g) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) din regulament ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretate în sensul că este obligatoriu ca un pasager să aibă un loc rezervat (altfel spus, dreptul la propriul său loc în avion) sau este suficient ca pasagerul să fi obținut confirmarea rezervării sale pentru zborul respectiv (altfel spus, dreptul de călători cu avionul) pentru a putea primi compensații?
- 2) Biletul la un tarif redus pentru un copil care nu are propriul său loc pentru zborul în cauză, ci călătorește însoțit de un alt pasager, trebuie să fie considerat ca fiind disponibil direct sau indirect publicului în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulament?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Recurs introdus la 29 martie 2016 de Toshiba Corporation împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 19 ianuarie 2016 în cauza T-404/12, Toshiba Corporation/Comisia Europeană

(Cauza C-180/16 P)

(2016/C 175/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Toshiba Corporation (reprezentanți: J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, S. Sakellariou, Δικηγόρος, J. Jourdan, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-404/12 și

i. anularea deciziei Comisiei Europene în cazul COMP/39.966 – Instalații de comutație cu izolație în gaz (reimpunere) sau

ii. reducerea amenzii aplicate Toshiba, în temeiul articolului 261 TFUE sau

iii. trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu dezlegarea dată în hotărârea Curții problemelor de drept și, în orice caz,

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este întemeiat pe trei motive:

- a) primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a constatat că dreptul la apărare al Toshiba nu a fost încălcat de Comisia Europeană; în particular, în măsura în care Comisia nu a transmis Toshiba o comunicare privind obiecțiunile înainte de adoptarea deciziei de reimpunere din 2012;
- b) al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a concluzionat că metodologia aplicată de Comisia Europeană pentru a calcula amenda impusă Toshiba nu a încălcat principiul egalității de tratament; în particular, în măsura în care Comisia a utilizat cuantumul de plecare calculat pentru întreprinderea comună TM T&D ca bază de calcul pentru amenda impusă Toshiba, iar nu o cifră de afaceri relevantă pentru Toshiba, contrar a ceea ce Comisia a făcut pentru destinarii europeni ai deciziei adoptate în 2007, și
- c) al treilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a concluzionat că nu a fost încălcat de către Comisie principiul egalității de tratament atunci când aceasta nu a redus amenda aplicată Toshiba pentru a reflecta participarea sa relativă la încălcare; în particular, în măsura în care Comisia nu a considerat că participarea mai limitată a Toshiba la comportamentul coluziv în comparație cu cea a destinatarilor europeni ai deciziei adoptate în 2007 justifica reflectarea ei în cuantumul amenzii.

Cerere de înființare a popririi introdusă la 29 martie 2016 – Yukos Universal Ltd/Banca Europeană de Investiții

(Cauza C-185/16 SA)

(2016/C 175/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Yukos Universal Ltd (reprezentant: H. Boularbah, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluzii

- obligarea Băncii Europene de Investiții să declare cauzele, quantumurile și modalitățile creanțelor de care dispune Federația Rusă împotriva sa;
 - autorizarea YUL să înființeze o poprire conservatorie și executarea în mâinile Băncii Europene de Investiții în ceea ce privește aceste creanțe și cel puțin cu privire la toate sumele pe care Banca Europeană de Investiții le datorează sau le va datora Federației Ruse în calitate de emitent al obligațiunilor subscrise de Federația Rusă, inclusiv cu privire la dobânzile generate de aceste obligațiuni și rambursarea lor, potrivit modalităților stabilite prin contractul (contractele) de emisie sau prin prospectul (prospectele) aplicabil(e), în limitele unui quantum cuprinzând partea principală și dobânzi, sub rezerva revalorizării în cursul procedurii, de 1 690 886 892,20 EUR (quantumul creanței YUL împotriva Federației Ruse);
 - obligarea Băncii Europene de Investiții la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.
-

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2016 – Pharm-a-care Laboratories/OAPI – Pharmavite (VITAMELTS)

(Cauza T-713/15) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 175/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Australia) (reprezentant: I. A. De Freitas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: E. Zaera Cuadrado, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Pharmavite LLC (California, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 septembrie 2015 (cauza R 2649/2014-1) privind o procedură de declarare a nulității între Pharmavite LLC și Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)(OAPI).

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 februarie 2016 – ICA Laboratories și alții/Comisia

(Cauza T-732/15 R)

(„Procedură de măsuri provizorii — Mediu — Protecția consumatorilor — Regulament care stabilește limitele maxime de reziduuri pentru guazatină — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2016/C 175/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ICA Laboratories Close Corp. (Century City, Africa de Sud), ICA International Chemicals (Proprietary) Ltd (Century City) și ICA Developments (Proprietary) Ltd (Century City) (reprezențanți: K. Van Maldegem și R. Crespi, avocați, și P. Sellar, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: X. Lewis și P. Ondrůšek, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Regulamentului (UE) nr. 2015/1910 al Comisiei din 21 octombrie 2015 de modificare a anexelor III și V la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește limitele maxime de reziduuri pentru guazatină din sau de pe anumite produse (JO L 280, p. 2)

Dispozitivul

- 1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
- 2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 17 martie 2016 – Philip Morris Brands/EUIPO – Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel)

(Cauza T-105/16)

(2016/C 175/20)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Philip Morris Brands Sàrl (Neuchâtel, Elveția) (reprezentant: L. Alonso Domingo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Explosal Ltd (Larnaca, Cipru)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culorile negru și alb care cuprinde elementele verbale „Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel” – marca Uniunii Europene nr. 10 008 084

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 ianuarie 2016 în cauza R 2775/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, fie respingerea cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 10008084 pentru toate bunurile, fie, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare în fața camerei de recurs pentru o analiză mai aprofundată a interdicțiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b) și la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, în lumina elementelor de probă prezentate, privind renumele și caracterul distinctiv accentuat al mărcii anterioare;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele ale reclamantei.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 martie 2016 – zero/EUIPO – Hemming (ZIRO)

(Cauza T-106/16)

(2016/C 175/21)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: zero Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Germania) (reprezentanți: M. Nentwig, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Oliver Hemming (Cadbury, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „ZIRO” cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 12 264 958.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 ianuarie 2016 în cauza R 71/2015-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Airhole Facemasks/EUIPO – industrysurf (AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT)

(Cauza T-107/16)

(2016/C 175/22)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Airhole Facemasks, Inc. (Vancouver, British Columbia, Canada) (reprezentanți: A. Michaels, barrister, și S. Barker, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: *sindustrysurf*, SL (Trapagaran, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene în alb și negru care cuprinde elementele verbale „AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT” – marca Uniunii Europene nr. 9 215 427

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2016 în cauza R 2547/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- reformarea deciziei atacate și declararea nulității totale a înregistrării mărcii Uniunii Europene sau, cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea *sindustrysurf*, SL la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei efectuate în cadrul prezentei proceduri și în cadrul procedurii în fața Camerei de recurs, precum și la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Diviziei de anulare.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 martie 2016 – Naviera Armas/Comisia

(Cauza T-108/16)

(2016/C 175/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Naviera Armas, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra și Á. Givaja Sanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 8 decembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.36628 (2015/NN-2) (JO C 25, p. 2), prin care se constată inexistența ajutoarelor de stat în favoarea companiei maritime Fred Olsen S.A., în ceea ce privește măsurile adoptate de Regatul Spaniei în portul Las Nieves;
- obligarea pârâtei să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale reclamantei;

Motivele și principalele argumente

Prin decizia în litigiu, Comisia a stabilit că nu constituie ajutoare de stat dreptul exclusiv pe care îl va deține Fred Olsen pentru a acționa din portul Las Nieves (Insulele Canare, Spania), exonerarea sa totală sau parțială de plata taxelor portuare aferente, și nici condițiile de utilizare a portului care, prin excluderea navelor convenționale, ar presupune de asemenea un avantaj nejustificat pentru compania respectivă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe faptul că a furnizat o motivare suficientă pentru ca Comisia să aibă îndoieli rezonabile în ceea ce privește existența unor ajutoare de stat în favoarea societății Fred Olsen și deschide procedura oficială de examinare.

În susținerea acestui motiv, reclamanta invocă următoarele:

- durata examinării preliminare efectuate de Comisie, de la plângerea introdusă de Naviera Armas, depusă la 26 aprilie 2013, până la adoptarea deciziei în litigiu, dezvăluie prin ea însăși complexitatea cauzei, care ar fi necesitat inițierea unei proceduri formale;
- decizia în litigiu este afectată de anumite erori vădite de apreciere a situației de fapt, ca de exemplu a se pretinde că nicio întreprindere nu ar fi solicitat să își desfășoare activitatea în portul Las Nieves cu feriboturi rapide anterior anului 2013, că Fred Olsen ar fi fost singura întreprindere interesată să utilizeze portul în anii 1990, sau că numai feriboturile rapide ar putea să își desfășoare activitatea în portul menționat;
- din anul 1991, portul Las Nieves este utilizat în mod exclusiv de Fred Olsen, ceea ce îi conferă un avantaj concurențial, acordat în mod discreționar de autoritățile spaniole;
- Fred Olsen a beneficiat pe parcursul a mai mult de 20 de ani de o exonerare totală de anumite taxe portuare.

Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Savant Systems/EUIPO – Savant Group (SAVANT)**(Cauza T-110/16)**

(2016/C 175/24)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Savant Systems LLC (Osterville, Massachusetts, Statele Unite) (reprezentanți: O. Nilgen, A. Kockläuner, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Savant Group Ltd (Burton in Kendal, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „SAVANT” – marca Uniunii Europene nr. 32 318

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2016 în cauza R 33/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care s-a menținut protecția acordată mărcii Uniunii Europene nr. 32318 „SAVANT” pentru „software pentru computere” din clasa 9 și pentru toate serviciile din clasele 41 și 42;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) corelat cu articolul 15 din Regulamentul nr. 207/2009 în măsura în care camera de recurs a considerat în mod eronat că titularul a dovedit utilizarea serioasă a mărcii Uniunii Europene atacate pentru produse și servicii, astfel cum sunt înregistrate, în special pentru „software pentru computere” și produsele conexe din clasele 41 și 42;
- încălcarea de către camera de recurs a obligației de motivare cu privire la faptul că nu a ținut seama de raportul privind „sondajul privind utilizarea”.

Ațiune introdusă la 18 martie 2016 – Prada/EUIPO – The Rich Prada International (THE RICH PRADA)

(Cauza T-111/16)

(2016/C 175/25)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Prada SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Jacobacci, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The Rich Prada International PT (Surabaya, Indonezia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitant: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „THE RICH PRADA” – cererea de înregistrare nr. 10 228 948

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 ianuarie 2016 în cauzele conexe R 3076/2014-2 și R 3186/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate și, în consecință, admiterea opoziției nr. B 2 012 477 în totalitate;
- alternativ, confirmarea deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO în întregime;

- anularea obligării Prada SA la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața camerei de recurs, pentru suma de 550 euro, și obligarea The Rich Prada International PT la plata acestora;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 martie 2016 – Arctic Cat/EUIPO – Slazengers (reprezentarea unei pantere)

(Cauza T-113/16)

(2016/C 175/26)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Arctic Cat, Inc. (Thief River Falls, Minnesota, Statele Unite) (reprezentanți: M. Hartmann și S. Fröhlich, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Slazengers Ltd (Burnham, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative (reprezentarea unei pantere) – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 941 684

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 11 ianuarie 2016 în cauza R 2953/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care a respins calea de atac și a confirmat refuzul parțial al protecției înregistrării internaționale nr. 941 684 cu privire la Uniunea Europeană pentru bunurile revendicate din clasa 25 („Îmbrăcăminte specifică pentru autovehicule sport, inclusiv îmbrăcăminte de protecție de exterior, cagule și măști”);
- aprobarea protecției înregistrării internaționale nr. 941 684 cu privire la Uniunea Europeană și pentru bunurile revendicate din clasa 25 („Îmbrăcăminte specifică pentru autovehicule sport, inclusiv îmbrăcăminte de protecție de exterior, cagule și măști”);

- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea Slazengers Ltd la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia

(Cauza T-116/16)

(2016/C 175/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia), Région wallonne (Jambes, Belgia) (reprezentant: Me J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității cererii introductive în privința fiecăruia dintre reclamanți și, în consecință, anularea Deciziei Comisiei nr. SA.38393 (2015/E) – fiscalitatea porturilor din Belgia;
- declararea admisibilității și temeiniciei prezentei acțiuni;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei Europene prin care s-a considerat drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă faptul că activitățile economice ale porturilor belgiene, și în special ale celor valone, nu sunt supuse impozitului pe profit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv este întemeiat, în general, pe faptul că afirmațiile Comisiei nu ar fi susținute în fapt și nu ar fi justificate în drept.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Comisia nu ar fi justificat aparenta îndepărtare de jurisprudență în raport cu decizia sa din 20 octombrie 2004 (N 520/2003).
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că activitățile portuare ar fi subvenționate întrucât, în lipsa subvenționării, nu ar fi rentabile în contextul economic belgian; pe de altă parte, al treilea motiv este întemeiat pe împrejurarea că redevențele stabilite unilateral, care nu acoperă investițiile realizate, nu ar fi suficiente pentru a fi calificate drept activități economice.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că afirmația potrivit căreia sistemul de referință belgian este reprezentat de impozitarea societăților nu ar fi justificată în drept.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că nu ar fi demonstrată afirmația potrivit căreia impozitul pe profit, astfel cum este aplicat în privința porturilor, constituie un avantaj, deoarece eventualele lor activități economice subsidiare nu ar fi impozitate. În definitiv, Comisia nu ar fi identificat activitățile care, în opinia sa, ar trebui să fie impozitate și nici activitățile care ar constitui servicii de interes general.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe faptul că împrejurările concrete ar trebui să conducă la autorizarea aplicării impozitului pe profit, luându-se în considerare logica sistemului juridic belgian, care diferențiază tratamentul fiscal al serviciilor de interes general de activitățile comerciale.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe faptul că Comisia ar fi omis să țină cont de prerogativele statelor membre în materie de:
 - definire a activităților care nu au caracter economic;
 - definire a fiscalității directe;
 - obligație de a asigura buna funcționare a serviciilor de interes general necesară coeziunii sociale și economice;
 - organizare discreționară a serviciilor de interes general.
8. Al optulea motiv este întemeiat pe faptul că activitățile principale ale porturilor interioare valone ar fi servicii de interes general care nu sunt reglementate, conform legislației europene, de normele de concurență ale articolului 107 TFUE.
9. Al nouălea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe faptul că, în cazul în care activitățile principale ale porturilor interioare valone ar face parte din categoria serviciilor de interes economic general, acestea ar fi reglementate de dispozițiile articolului 93 TFUE și ale articolului 106 alineatul (2) TFUE, normele de concurență nefiindu-le aplicabile.
10. Al zecelea motiv, invocat cu titlu încă mai subsidiar, este întemeiat pe faptul că nu ar fi întrunite criteriile europene pentru definirea unui ajutor de stat.

Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)

(Cauza T-120/16)

(2016/C 175/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (reprezentant: A. Norris, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „Burlington” – Înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 017 273

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11/01/2016 în cauza R 94/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea înregistrării mărcii contestate pentru toate produsele contestate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

**Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion
(BURLINGTON THE ORIGINAL)**

(Cauza T-121/16)

(2016/C 175/29)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (reprezentant: A. Norris, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementele verbale „BURLINGTON THE ORIGINAL” – Înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 007 952

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11/01/2016 în cauza R 2501/2013-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea mărcii contestate pentru toate produsele contestate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)

(Cauza T-122/16)

(2016/C 175/30)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (reprezentant: A. Norris, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „Burlington” – Înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 982 021

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11/01/2016 în cauza R 2049/2013-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea înregistrării mărcii contestate pentru toate produsele contestate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON)

(Cauza T-123/16)

(2016/C 175/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (reprezentant: A. Norris, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „Burlington” – Înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 982 020

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11/01/2016 în cauza R 1635/2013-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea înregistrării mărcii contestate pentru toate produsele contestate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 martie 2016 – Léon Van Parys/Comisia**(Cauza T-125/16)**

(2016/C 175/32)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Firma Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgia) (reprezențanți: P. Vlaemminck, B. Van Vooren și R. Verbeke, advocaten)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2016) 95 final a Comisiei din 20 ianuarie 2016 în dosarul REC 07/07(REV) prin care se constată că este justificată luarea considerare *a posteriori* a taxelor la import și că este justificată remiterea acestor taxe în privința unui debitor și parțial justificată în cazul special al unui alt debitor, și de modificare a Deciziei C(2010)2858 a Comisiei din 6 mai 2010;
- declararea faptului că articolul 909 din Regulamentul nr. 2454/93 ⁽¹⁾ și-a produs pe deplin efectele în favoarea prezentei reclamante în urma Hotărârii Tribunalului din 19 martie 2013, T-324/10, prin care Tribunalul a anulat în privința reclamantei (din prezenta cauză și din acea cauză) articolul 1 alineatul (3) din Decizia C(2010) 2858 inițială, astfel încât în conformitate cu articolul 909 din Regulamentul nr. 2454/93, această reclamantă beneficiază pe deplin de remiterea datoriei vamale, precum și de dobânzile și cheltuielile direct sau indirect legate de aceasta;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 907 și 909 din Regulamentul nr. 2454/93 și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - Reclamanta susține că sunt suficiente, ca atare, consecințele juridice ale Hotărârii din 19 martie 2013, Firma Van Parys/Comisia (T-324/10, EU:T:2013:136) în favoarea sa. Prin urmare, nu este necesară nicio altă nouă decizie a Comisiei pentru a înlătura nelegalitatea constatată de Tribunal și reclamanta ar trebui să beneficieze de aplicarea articolului 909 din Regulamentul nr. 2454/93.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 907 din Regulamentul nr. 2454/93 și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - Reclamanta consideră că Comisia a abuzat de competența de a solicita informații suplimentare pe care i-o conferă articolul 907 din Regulamentul nr. 2454/93, pentru a evita aplicarea articolului 909 din același regulament. Reclamanta invocă în special faptul că Comisia dispunea deja de informațiile solicitate.
3. Al treilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări, întrucât Hotărârea din 19 martie 2013, Firma Van Parys/Comisia (T-324/10, EU:T:2013:136) trebuia executată într-un termen rezonabil, care nu trebuia să depășească termenul inițial de nouă luni prevăzut la articolul 907 din Regulamentul nr. 2454/93.

4. Al patrulea motiv, invocat cu titlu mai subsidiar, întemeiat pe abuzul de putere săvârșit de Comisie care a efectuat o nouă analiză completă și a ajuns astfel la o concluzie care ar fi contrară Hotărârii din 19 martie 2013, Firma Van Parys/Comisia (T-324/10, EU:T:2013:136).
5. Al cincilea motiv, invocat cu titlu încă mai subsidiar, întemeiat pe interpretarea eronată a cadrului legislativ privind organizarea pieței bananelor și pe încălcarea principiului egalității
- Încheierea de către reclamantă a unui contract de utilizare pentru a dobândi dreptul de a utiliza certificatele de import ar reprezenta o posibilitate legală prevăzută de Regulamentul nr. 2362/98 ⁽²⁾ și de practicele comerciale normale recunoscute de OMC.
 - Acesta nu poate fi considerată o neglijență din partea unui importator, atunci când nu este considerată astfel în privința comisionarului în vamă sau a altui importator care a utilizat licențe netransmisibile.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2362/98 al Comisiei din 28 octombrie 1998 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 404/93 al Consiliului privind regimul importurilor de banane în Comunitate (JO 1998, L 293, p. 32).

Ațiune introdusă la 24 martie 2016 – SureID/EUIPO (SUREID)

(Cauza T-128/16)

(2016/C 175/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SureID, Inc. (Hillsboro, Oregon, Statele Unite) (reprezentant: B. Brandreth, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „SUREID” – cererea de înregistrare nr. 13 698 675

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2016 în cauza R 1478/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 24 martie 2016 – Claranet Europe/EUIPO – Claro (claranet)**(Cauza T-129/16)**

(2016/C 175/34)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Claranet Europe Ltd (St Helier, Jersey) (reprezentanți: G. Crown și D. Farnsworth, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Claro SA (São Paulo, Brazilia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „claranet” de culoare roșie – cererea de înregistrare nr. 11 265 113

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 26 ianuarie 2016 în cauza R 803/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO (și, dacă este cazul, a oricărui intervenient) să suporte propriile cheltuieli de judecată și să plătească cheltuielile de judecată ale reclamantei.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence/BCE**(Cauza T-133/16)**

(2016/C 175/35)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence (Aix-en-Provence, France) (reprezentant: H. Savoie, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Băncii Centrale Europene din 29 ianuarie 2016 (ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/98) adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene și în temeiul articolelor L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 și R. 612-29-3 din Codul monetar și financiar francez.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că decizia atacată ar fi nelegală întrucât ar încălca articolul 13 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (denumită în continuare „Directiva CRD IV”), și articolul L. 511-13 din Codul monetar și financiar francez (denumit în continuare „CMF”).
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că decizia atacată ar fi nelegală întrucât ar încălca articolul L. 511-52 din CMF.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că decizia ar fi nelegală întrucât BCE ar încălca articolul 511-13 din CMF, precum și articolele 13 și 88 din Directiva CRD IV.
4. Al patrulea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că decizia atacată ar fi de asemenea nelegală întrucât BCE ar încălca articolul L. 511-58 din CMF.

**Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées/
BCE**

(Cauza T-134/16)

(2016/C 175/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées (Albi, Franța) (reprezentant: H. Savoie, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Băncii Centrale Europene din 29 ianuarie 2016 (ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/100) adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene și în temeiul articolelor L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 și R. 612-29-3 din Codul monetar și financiar francez.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-133/16, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence/BCE.

Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres/BCE**(Cauza T-135/16)**

(2016/C 175/37)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres (Saintes, France) (reprezentant: H. Savoie, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Băncii Centrale Europene din 29 ianuarie 2016 (ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/101) adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene și în temeiul articolelor L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 și R. 612-29-3 din Codul monetar și financiar francez.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-133/16, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence/BCE.

Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie/BCE**(Cauza T-136/16)**

(2016/C 175/38)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie (Amiens, Franța) (reprezentant: H. Savoie, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Băncii Centrale Europene din 29 ianuarie 2016 (ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/99) adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene și în temeiul articolelor L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 și R. 612-29-3 din Codul monetar și financiar francez.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-133/16, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence/BCE.

Acțiune introdusă la 31 martie 2016 – SDSR/EUIPO – Berghaus (BERG OUTDOOR)**(Cauza T-139/16)**

(2016/C 175/39)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Sports Division SR, SA (SDSR) (Matosinhos, Portugalia) (reprezentanți: A. Sebastião și J. Pimenta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Berghaus Ltd (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementele verbale „BERG OUTDOOR” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 116 936

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 21 ianuarie 2016 în cauza R 153/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la autorizarea înregistrării internaționale care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 116 936 în totalitate;
- obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 7 aprilie 2016 – Spadafora/Comisia

(Cauza F-44/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Postul de șef de unitate — Anunț de post vacant — Procedură de selecție — Comisie de preselecție — Interviu cu comisia de preselecție — Neînscrierea pe lista scurtă privind candidații propuși în vederea interviului final cu AIPN — Legalitatea procedurii de selecție — Prioritate acordată recrutării unui candidat având cetățenia unui stat membru determinat — Comportamentul președintelui comisiei de preselecție — Discriminare lingvistică — Cerere de despăgubiri — Articolul 81 din Regulamentul de procedură)

(2016/C 175/40)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Sergio Spadafora (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a numi o altă persoană în postul de șef al unității C4 („Legal Advice”) decât reclamantul, care îndeplinea funcția de șef al acestei unități de la plecarea șefului de unitate precedent.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea, în parte, ca vădit inadmisibilă și, în parte, ca vădit nefondată.
- 2) Îl obligă pe domnul Sergio Spadafora să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 221, 6.7.2015, p. 27.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO